

CUI FOLOSEȘTE?

Oricum am suci statisticile, populația Capitalei noastre dragi nu reprezintă decît 10 la sută din populația țării. Oricît de dragi ne-ar fi bucureștenii, nu sînt mandatarii voinței întregului popor român, chiar dacă am văzut din nou figuri înfierbîntate care se băteau cu pumnul în piept, scandînd „Noi sîntem poporul!”. Nu, domnilor, mitingîști (rog cititorii să mă scuze de inventarea acestui cuvînt — l-am auzit în troleibuz), nu sînteți poporul. Nimeni nu are mandatul celor 23 de milioane de români pentru a vorbi în numele lor. Nu mă interesează personal cine a organizat această manifestație (în parlament s-au vehiculat numele a două partide). Mă îngrijorează revărsarea de ură a unora dintre concetățenii noștri. O întîlnire în fel și chip, zilnic, ca dovadă a lipsei de educație, care a lăsat la vedere primitivitatea unor caractere și totala lor orbire politică. E inutil să amintesc că e un nonsens să ceri — după adoptarea Legii electorale — amînarea alegerilor pînă în septembrie. Cererea aceasta am auzit-o — și nu din partea celor mai slabe din cele, acum, 82 de partide.

Scopul acestei cereri este clar. Dar consecințele acestor permanente încercări de destabilizare politică le înțelege toată lumea? Le înțeleg cu adevărat cei care le provoacă? Înțeleg cei care strigă lozinci agresive ori se ceartă în jurul panourilor electorale că au ajuns în situații umilitoare de a nu fi nimic altceva decît niște pionieri în partidele pe care le joacă unii sau alții dintre cei care doresc Puterea? Mă îndoiesc — și le-aș sugera să intre în sala unui teatru de păpuși și marionete și să mediteze la tehnica realizării acestor spectacole.

Nu mai puțin îngrijorătoare a fost, în parlament dezbaterile asupra decretului referitor la Biserica Unită Greco-Catolică. Tonul furibund, uneori amenințările, asumarea dreptului de a vorbi în numele tuturor greco-catolicilor (cîți vor fi efectiv?), ca și în numele conducă-

torilor Bisericii Unite — acest veritabil război verbal să fie doar o dispută parlamentară cu scopuri electorale sau ascunde și alte interese? Ale cui? Și cit ne vor costa? Biserica Unită — cu o glorioasă contribuție la lupta politică a românilor transilvăneni și la dezvoltarea întregii culturi românești și care nu poate fi confundată cu un instrument al foștilor asupritori are, desigur, dreptul de a beneficia de statutul sau de biserică oficială. Dar în locul gălăgiei oratorice parlamentare este, desigur, preferabilă buna înțelegere, pe temeiul frăției creștine românești, între cele două biserici ale noastre, singura soluție durabilă.

Spectacolele străzii și parlamentului — identice sub raportul calității — mă determină să repet întrebarea de bun simț a unui clujean: de ce trebuie atîta ceartă, atîta violență, dacă avem posibilitatea să ne exprimăm opțiunile politice în modul cel mai simplu și mai civilizat — prin vot? Cui folosește? Românilor — în nici un caz!

Ilie CALIAN

ADEVĂRUL ÎN LIBERTATE

ZIAR INDEPENDENT,
EXPRESIE A CPINIEI PUBLICE DIN JUDEȚUL CLUJ

ANUL II, NR. 104
JOI 26 APRILIE 1990

4 PAGINI 50 BANI

AJUTOARE OLANDEZE PENTRU CLUJ

Se adună dovezile de prietenie ale poporului olandez față de România, multe dintre ele făcute cu multă discreție. Marti, am avut în redacție oaspeți din Olanda, sosiți pentru a treia oară cu ajutoare, la Cluj, din orașul Nijmegen (sud-estul țării).

Primul gând de intrajutorare i-a venit unui concetățean de-al nostru, Puiu Moldovan, actualmente cetățean olandez, care a lansat un help căruia i-au răspuns foarte mulți concetățeni, instituții și întreprinderi din orașul Nijmegen.

Primele două transporturi sosite în orașul nostru la Casa copilului și în satul Boteni, conțineau alimente, îmbrăcăminte, vitamine concentrate, pansamente, pături ș.a. De această dată, ajutoarele s-au diversificat fiind aduse și materiale de uz stomatologic. Impreună cu Puiu Moldovan au venit Meijer Ieroen, pilot, și Valweyer Alex, lucrător în cadrul unei societăți de binefacere. I-am întrebat cum văd ei situația din România:

— Fată de ceea ce am văzut în luna ianuarie, lucrurile au evoluat în sens bun, se găsesc mai multe produse, nu mai este atîta nesiguranță. Credem, însă, că se lucrează prea puțin.

— Cum își alege cetățeanul olandez partidul politic?

— La noi este mai practic, totul. Omul de rînd își face o listă cu propriile necesități, în ordinea importanței. Pe urmă consultă platformele electorale ale partidelor politice (sînt vreo patru partide mari în Olanda) și, în funcție de concidența de interese cu programul partidelor, își dă votul unuia sau altuia.

— Care este atmosfera preelectorală?

— Absolut calmă. Cred că la voi se face prea multă politică.

— Activați în vreun partid politic?

Răspunde Meijer Ieroen: — Fac parte din Partidul Socialist Pacifist, un partid mai mic.

— Care sînt celelalte partide?

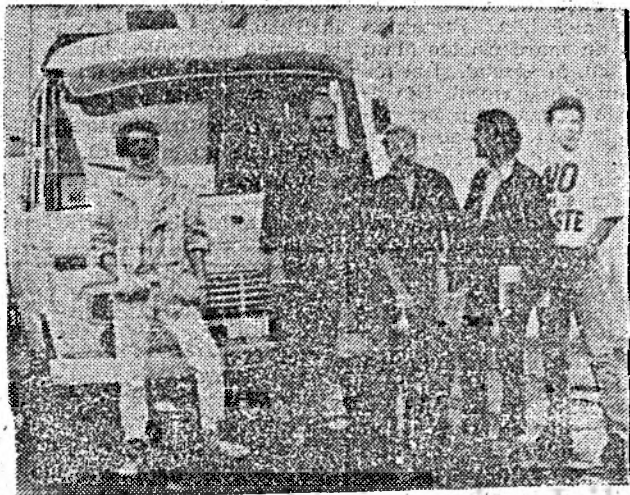
— Partidul Creștin Democrat (C.D.A.), Partidul Muncitorilor (P.V.D.A.) — amîndouă aceste partide sînt de guvernămînt, acum —, Partidul Liberal (V.V.P.) și Partidul Democrat '66. Celelalte partide sînt mai mici.

— Ca orientare politică, de ce nuanță sînt?

— Trebuie să spun că la noi se păstrează, mai mult simbolic, e adevărat, monarhia. Partidele politice sînt de orientări diferite: de la stînga la dreapta. Din păcate avem chiar și un partid de extremă dreaptă (strîmbă puternic din nas — n.a.) — Partidul Central, singurul partid ce stîrnește reacții adverse puternice în campania electorală.

— Acesta este ultimul dumneavoastră transport în România?

— Intenționăm să continuăm acțiunea de ajutorare a Clujului și concetățenii noștri subscriu la opțiunea noastră. Acum am adus lucruri pentru spitale și pentru Casa copilului. Nu sîntem foarte puși la punct cu ceea ce lipsește românilor. Data trecută am aflat, întîmplător,

Fotografia: Nicolae PETCU

că nu sînt materiale de uz stomatologic și acum am adus. Dacă ziarul dv. poate media un dialog cu oamenii și instituțiile am fi bucuroși să o facă. Și am dori să facem o sugestie: România are contracte economice cu Olanda, chiar orașul Cluj exportă în Olanda mărfuri. Ar fi mult mai bine dacă mașinile ce vin cu mărfuri în Olanda, prin înțelegere, ar veni în Nijmegen să preia și să aducă, la întoarcere, ajutoarele. Am economisi cheltuielile de transport și am putea suplimenta volumul ajutoarelor.

— Noi, în numele clujenilor, vă mulțumim din tot sufletul.

P.S. Așteptăm unitățile cu probleme să ne facă solicitanți, iar unitățile cu export în Olanda sînt rugate să ne dea un semn de viață pentru a ajuta, împreună, populația Clujului.

Maria SANGEORZAN

ROMÂNII

Partidul Național Tărănesc Creștin și Democrat, care v-a apărut drepturile în ultimii 120 de ani și care nu v-a trădat niciodată, vă cheamă în 6 mai, ca și în 1848, la Marea Adunare populară de pe Cîmpia Libertății de la Blaj.

Doritorii se pot înscrie la sediul P.N.T.C.D. Cluj-Napoca, str. Pavlov nr. 27, telefon 3-64-91, pînă la data de 30 aprilie 1990.

Veniți cu noi la Marea Adunare a neamului!

ISARLIK: LA DOLCE VITA

După mai mulți ani, la fel ca oricare dintre cineștii acestei planete, am urmărit filmul La dolce vita al marelui regizor italian Fellini. Nostalgia mea a rămas întreagă și respectul pentru ironia sa substanțială la fel. Iubesc și patimă și filmele de aventuri, pentru că nu sînt scurte, dar cel mai mare film se poate vedea numai în ședințele C.P.U.N., care nu ne lasă să dormim și nici nu ne lămurim cu nimic, adică nu ne dau siguranță că acolo, la București, unde se află capul țării și oamenii cei mai capabili să ne servească interesele, normalitatea este starea firească. Polemica e polemică, civilizația civilizată, cultura cultură, scandalul scandal. Nu discutăm de fapt, ci nu ne înțelegem pentru că nu avem limbaj politic și ne lînem de scaune așezăm vechilor... tovarăși. Să nu ne pierdem însă firea, totul se învață, numai că pentru politică trebuie să ai și talent, care nu înseamnă neapărat violențe sau parșivenie. Talentul politic, ca și cel poetic, ține de bunul simț al omului și mai ales de dorința de bine sau de speranța în mai bine. Pentru că speranța mai trebuie să existe. Și nu speranța scrisă cu majuscule, ci cea mică speranță a omului de rînd.

La sfîrșitul filmului lui Fellini există o scenă memorabilă. Participanții la o petrecere, undeva la malul mării, descoperă un monstru marin, prins în năvod. Ochiul monstrului privește din moarte la viața dezlinată a oamenilor, dacă aceia se mai pot numi oameni. Toți sînt, acolo în film, niște pierduți. Vuetele mării împiedică dialogul dintre o fată pură și ziaristul Marcello, singurul om care ar fi trebuit să fie conștiința societății. Lipsa acestui dialog are o semnificație precisă: nu marea ne desparte, nici lipsa de dragoste. Sîntem despărțiți de acei noi din noi. Și ochiul monstrului ne mai privește, drept în față. Deci, domnilor parlamentari, nu uitați! El, monstrul a murit, dar nu și ochiul său, poate nici chiar firea sa.

Dorin SERGHIE

COMUNICAT

Biroul Electoral de Circumscripție al județului Cluj anunță toate partidele și formațiunile politice care au depus candidaturi în alegeri pentru Parlamentul României, în această circumscripție, că în ziua de 26 aprilie 1990, ora 14, în sala mică a Primăriei județului Cluj se va efectua tragerea la sorți pentru stabilirea ordinei în care se va face imprimarea listelor de candidați în patruleterele buletinelor de vot.

Procedura este prevăzută de art. 44, alin. 7 din Decretul-Lege nr. 92/1990. Vă rugăm să trimiteți reprezentanții.

ANUNȚ

G.P.U.N., al județului Cluj primește publicul zilnic între orele 8,30—12,30, la sediul din Bulevardul 22 Decembrie 1989, nr. 58.

PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT ROMÂN, Str. 6

Martie nr. 3, tel. 1-83-50.

ANUNȚA Conferința cu tema:

1 MAI — TRADIȚII SOCIAL-DEMOCRATE, azi, 26 aprilie 1990, orele 18.00 cu ocazia aniversării a 100 de ani de la prima sărbătoare a zilei de 1 MAI — ZIUA MUNCII.

Conferențiază: NISTOR MOTU, LAKATOS ISTVAN.

MANIFESTAREA VA AVEA LOC ÎN SALA DE ȘEDINȚE A CONSILIULUI PROVIZORIU DE ȘTIINȚE NAȚIONALĂ (PRIMĂRIA MUNICIPIULUI CLUJ), Str. Eroilor nr. 2, Etaj I.

Un răspuns, deocamdată!

Atlas Clujul liber nr. 18 din 21 aprilie îmi consacră nu mai puțin de trei articole. Mai exact spus, mă înjură, într-un mod pe care nu-l calific, niște indivizi necunoscuți mie. Mă fac în fel și chip, mă desflințează în totalitate: ca scriitor, ca publicist și ca om. E adevărat, nu mi se impută că am tras în demonstrații. Mă mir că acest lucru a scăpat celor trei! Dar, niciodată nu e prea tîrziu. Ioan Botez își intitulează articolul „Fecalia și fecaliștii”, avînd ca supratitlu: „Mai presus de Făclia”. I.B. a vrut să mă facă prof. În absența ideilor și argumentelor, unii apelează la invective, la denigrare. De aici la violență, la folosirea armei, nu e decît un pas. Știm cum și cine a procedat astfel din istorie și din cele trăite de noi, cei mai în vîrstă. Mai știm și de ce „răsplată” au avut ei parte. În articolul amintit sînt folosite la adresa mea și a colegilor de la Adevărul în libertate cuvintele și expresiile: rahat, fecalia, fecaliști, cucuvele, cozi de topor, prostie, ignoranță, șacali, spirit slugarnic, bastion al prostiei, șoprie, ineptie umană, chitcălală și blbăială comunistă, toate culminînd cu sintagma „Fecalia (acest teritoriu mlaștinos al subcondiției umane)”. Mă opresc aici consternat. Și cer eu scuze celor peste 140.000 de cititori ai ziarului, jigniți implicit și grosolan și ei. Acest ziar a

scris despre revoluție, despre eroi și jertfa lor, în paginile lui îi omagiem pe cei dragi dispăruți, colaboratori și cititori și-au publicat gîndurile și ideile noi noastre democratice, domnule I.B. În numele lor, te rog să ai curajul și bunul simț să le spui cine ești, ce școală ai, ce situație familială ai?

Firește, minia și ura lui I.B. sînt totale. Ar fi vrut să nu mai exist nici eu, nici ziarul. Neștiutor, neinformant, orbit de patimă, I.B. mă întrebă: „... ar fi foarte instructiv pentru opinia publică, maestre Viorel Căcoveanu, ca pe scurt, fără prea multe scărpinări la talpă a adevărului, să ne povestim cum ai ajuns (prin bunăvoința cui?) de la Făclia la Steaua? Și asta cu atît mai mult, cu cît, la vremea aceea, ve lista de priorități erați al treilea și colac peste pupăză mai aveai și sora abia rămasă în străinătate”. Răspund: 1. Locul 3 mi se cuvenea după logica dictaturii, de drept; eram membru al Uniunii, aveam mai multe cărți publicate și plese jucate! Bunăvoința a avut-o D. R. Popescu, ca președinte al Uniunii, și revista era a Uniunii. 2. Sora mea nu a rămas în străinătate. Rămîn... deci, insultele și calomniile! Mă condamnă și insultă I.B. și pentru poziția mea din 21—22 decembrie și pentru că preiau în continuare informații de pe str. Traian, pentru vechile ticuri politice... Am rămas demn și drept ca și atunci cînd Moga și Sasu mi-au cerut socoteală pentru că nu voiam să scriu la un album omagial. Și nu am scris. Drept răspuns, mi s-a scos de către același ilustru activist, Sasu, comedia Mă propun direc-

tor, deși se repeta în scenă, cu decoruri și costume. Tocmai pentru că am „slujit regimul” mi s-a scos din 7 teatre comedia amintită, apoi Valsul de la miezul nopții (Baia Mare) și Solstițiul de iarnă de la Naționalul din Tg. Mureș. Și tot de aceea volumul de teatru a stat cinci ani la Ed. Eminescu, altul Pe banca rezervelor, mi-a fost înapoiat ca nepublicabil de Ed. Sport-turism, iar unul de schițe și povestiri umoristice, Șful medicului, va apărea în vara acestui an, la Ed. Albatros. Am argumente și dovezi, din nefericire, prea multe!

Am făcut aceste precizări dintr-un singur motiv: n-am vrut să creadă cineva că tăcerea mea înseamnă vinovăție, recunoașterea acuzațiilor ce mi s-au adus. Și asta într-un săptămînal care poartă pe frontispiciu numele poetului Teohar Mihalăș. La adunarea generală a scriitorilor, nu întîmplător Vlad Mișatescu s-a adresat sălii cu cuvintele: „Fraților. Confraților. Contrafraților”. Se mai întîmplă...

Cît privește scrisul, recunosc, mă mai fură condelul și umorul, mai greșesc și nu mă ascund. Rămîn la credința mea statornică și fierbinte că scrisul înseamnă a așeza în pagina tipărită o fărîmă din sufletul tău, de a pune întrebări și de a propune răspunsuri, ca trestii gînditoare ce sîntem. Cei ce n-au suflet, așează ură, mîrdărie și minciună, depărtîndu-se de semenii, de adevăr, de viață. Democratie înseamnă nu a ne dicta unii altora, ci, înainte de orice, de a ne respecta unii pe alții. Acesta este un răspuns, deocamdată!

Viorel CĂCOVEANU

DOUĂSPREZECE CONCERTE UMANITARE ÎN BELGIA

• Intervi cu scriitorul Radu ȚUCULESCU •

— De astă dată nu vom vorbi despre cărțile tale, dragă Radu Țuculescu, ci despre prima ta iubire — muzica — și despre vestita Filarmonică clujeană, bine cunoscută de altfel, prin exigențele ei, atât în țară cât și peste hotare. Te rog să ne spui câte ceva despre turneul Filarmonicii clujene în Belgia.

— Turneul efectuat în Belgia de către orchestra simfonică a Filarmonicii clujene a fost unul de excepție din toate punctele de vedere. Douăsprezece concerte în 12 zile și în tot atâtea localități diferite s-au constituit într-o acțiune umanitară, organizată de belgieni, cu totul deosebită de acțiunile similare anterioare. „Donațiile” făcute spitalelor din Cluj au fost cistigate, practic, prin munca benevolă a muzicienilor români care, afirmau gazdele, „ne-au încântat sufletele prin talentul lor”. S-au alcătuit două programe diferite cu lucrări de Enescu, Bach, Mozart, Mendelssohn, Silvestri, Brahms, Dvorak și Barber, dirijate alternativ de Emil Simon și I. Ionescu Galați, avându-l ca solist pe Andrei Agoston. O apreciere în plus merită acest violonist care a făcut un adevărat „tur de forță”, inter-

pretând în fiecare seară cu talent, fără să dea semne de oboseală, când concertul de Mozart (Re major) cînd cel de Mendelssohn (mi minor) ori dublul concert de Bach, alături de prestigioasa Lola Bobescu. Un alt aspect inedit al turneului a fost cazarea muzicienilor la familii. În felul acesta am reușit, pe parcursul a două săptămîni, să pătrundem în perimetrul intim al familiei belgiene, să trecem dincolo de bariera plină de „zimbete convenționale” care există între publicul spectator și interpret. Am descoperit multă căldură, simplitate și sinceritate în gesturi, numeroase afinități spirituale și, surprinzător, o extraordinară dorință de a realiza multiple contacte cu țara noastră, cu oamenii acestei țări. Aveam senzația, uneori (treceam peste diferența de confort) că mă aflui în vizită la niște prieteni din cartierul de pe malurile Someșului...

— Ce anume te-a frapat mai mult acolo, în Belgia? Cum a fost primit generosul mesaj al muzicienilor clujeni?

— Interesul belgienilor față de noi a fost însă și de altă natură decît cea artistică. Am înțeles lucrul acesta după câteva zile.

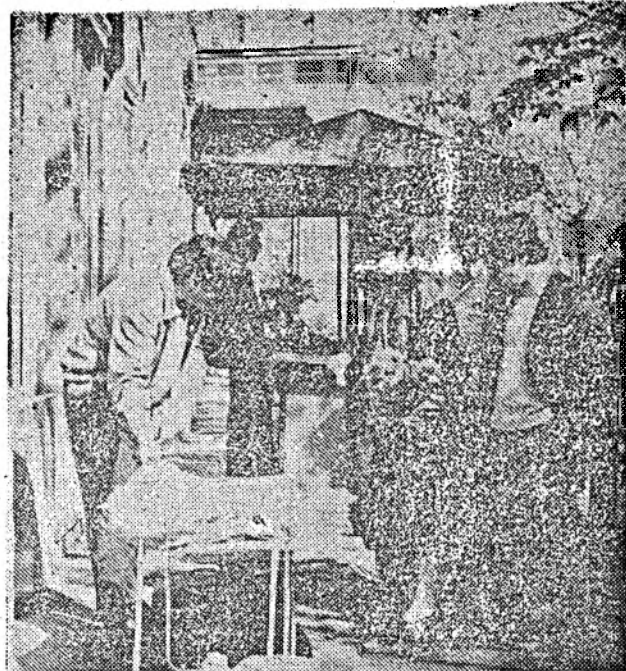
Datorită unor articole „senzaționale” din presă, imaginea vieții minorităților naționale din România le este multor belgieni neclară... ca să mă exprim cît mai blînd cu putință. Propaganda unor cercuri ori grupuri (nici nu știu cum să le numesc mai bine), a unor ziariști care-și scriu articolele „după ureche” nu face altceva decît să deruteze. Ce poate fi mai senzațional decît să afirmi, de exemplu, că maghiarii din România trăiesc în corturi! Păi în cazul acesta, pe bună dreptate, trebuie să-i urască de moarte pe români! La să vedem! La sfîrșitul turneului, belgienii au recunoscut înaltul nivel artistic al orchestrei și au declarat că lucrul acesta se datorează nu doar talentului fiecărui instrumentist în parte, ci și omogenității ansamblului, faptului că orchestranții se înțeleg între ei indiferent de naționalitate. Bineînțeles, de extremiști nu vom duce lipsă niciodată. Bartok a fost un mare prieten al lui Enescu, în special, și al românilor în general. Din această cauză, unii compatrioți de-ai săi l-au declarat... șovin! Îndrăznesc să afirm că turneul orchestrei filarmonicii clujene a dovedit (pentru a citea oa-

ral) că nu există granițe între oamenii care „produc” artă. Fără să o facă intenționat, muzicienii clujeni au oferit belgienilor o imagine mult mai reală a ceea ce se cheamă conviețuirea cu minoritățile naționale decît cele prezentate de unele mijloace mass media. Cu atât mai mult merită apreciați.

— Ce îi dorești — acum, la întoarcerea din turneul belgian — Filarmonicii clujene? Sint astăzi perspective mai luminoase decît în trecut, sub regimul „de tristă amintire”?

— Doresc să spun în încheierea scurtei noastre discuții că e timpul acum ca Filarmonica de Stat din Cluj să fie ajutată concret de către cei direct răspunzători. De promisiuni și vorbe „zornăitoare” au avut parte ani în șir. Acum să sperăm că a trecut epoca superbelor minciuni poletice cu aur și garnisite cu aplauze. Acum e nevoie de instrumentiști care să poată ocupa posturile „blocate”, de salarii corespunzătoare, de o sală proprie (!) pentru ca un asemenea ansamblu să nu locuiască, pe mai departe, „în chirie”...

L. Maxim DANCIU

Oare cînd se va face difuzarea presei și prin... poștași?!
Fotografia: Nicolae PETCU

CONCURS PENTRU PLASTICIENI

Prin bunăvoința d-lui Cornelius Pop, sintem informați că în Olanda s-a organizat, în ianuarie, o expoziție în beneficiul artiștilor plastici români. Este vorba de galeria de artă Gijzenrooi din Geldrop. Beneficiul realizat va fi împărțit artiștilor români printr-un concurs de selecție care va avea loc la sfîrșitul lunii mai. D-l Nick Covalenco, managerul galeriei Gijzenrooi, invită artiștii clujeni să participe la această selecție prin materiale documentare (diapozitive, fotografii, cataloage), care li se vor restitui ulterior. Beneficiul va fi împărțit în formă de materiale (culori) sau burse de călătorie în Olanda. Adresa galeriei este Gijzenrooi 3, 5661 PA Geldrop, 040 — 858628, Olanda.

Către ziarul „Adevărul în libertate”

Vă propunem să salvați România de:

1. Atacurile tot mai puternice și mai perfide ale Bisericii catolice și ale Conciliului Ecumenic Mondial. Dacă până acum o parte din drumuri mai duceau la Moscova, de acum încolo toate drumurile duc la Roma, pentru că acolo este Vaticanul, iar în Vatican se află omul numărul unu al lumii — Papa!

Dacă priviți în trecutul (istoria) Bisericii catolice, veți vedea cele 68 de milioane de victime — înregistrate în mod oficial în documentele catolice — oameni care nu s-au supus dogmei sfintei treimi, dogmă impusă în anul 380 prin Edictul de la Tessalonici! Prin acest Edict, erau considerate eretici și „vrednici” de a fi omorîți toți cei ce nu se închinau sfintei treimi. Este știut însă că adevărata creștină s-au închinat întotdeauna Singurului Dumnezeu adevărat, Isus Hristos!

Cele 6 milioane de evrei uciși în lagărele naziste ar trebui, de asemenea, să fie trecute în contul Vaticanului; tratatele încheiate de Papa cu Hitler și Mussolini au permis celor doi dictatori catolici să pornească al II-lea război mondial avînd în spate „binecuvîntarea” (citește „bani”) Papei, care a adus atîta suferință omenirii. Ce voia să însemne „al III-lea Reich”, dacă nu refacerea împărăției romane (catolice) — germane? Și ce înseamnă acum Piața Comună, decît trezirea cu succes a vechii împărății romane? Iar baza acestei împărății este puterea economică și monetară (financiară).

Această monedă — deocamdată fictivă — ECU este edificatoare.

2. Viitoarea dictatură religioasă. Această dictatură este mult mai rea și mai dură decît cea comunistă. Am scăpat de dictatura în „numele poporului” și intrăm sub dicatura „în numele lui Dumnezeu”.

După cum ați văzut, Lenin, simbolul comunismului, a fost dat jos de pe soclu, iar în locul lui s-a urcat un popă cu crucea în mîna, adică: JOS COMUNISMUL, SUS RELIGIA!

3. Pericolul pe care îl reprezintă „ajutoarele” occidentale și aservirea țării față de Statele Unite ale Americii care, folosindu-se de puterea lor economică (și militară) vor împinge țara noastră în brațele largi deschise ale Romei.

În numele grupului autointitulat „Creștinii liberi” — semnează Silviu VANCEA, str. Răsăritului nr. 103, Cluj-Napoca.

NOTA REDACȚIEI: Ne este greu să credem că vom reuși să „salvăm” România de aceste trei pericole semnlate de grupul „Creștinii liberi”, chiar dacă am dori să încercăm așa ceva, chiar dacă am fi convinși de justetea opiniilor formulate mai sus. Întrucît ziarul nostru nu reprezintă nici o grupare socială, politică sau religioasă, lăsăm în seama opiniei publice sarcina de a aprecia pericolele religiei și ajutoarelor occidentale pentru evoluția țării noastre și de a se solidariza ori desolidariza de apelul „Creștinilor liberi”.

RECTIFICARE

În numărul din 24 aprilie 1990 al ziarului nostru s-au strecurat câteva greșeli în PUBLICAȚIA cu lista candidaturilor depuse. La punctul X al candidaturilor pentru Adunarea Deputaților se va citi corect: Alianța pentru Uniunea Românilor — A.U.R. (Partidul de Uniune Națională a Românilor din Transilvania și Partidul Republican); numele candidatului de la punctul XI, poziția 5, este Oance Ioan, al candidatului de la punctul XX, poziția 11, este Bălnănescu Cristian, iar al candidatului de la punctul XXVI, poziția 6, este Matei Cristian-Nicolae. Facem cuvenita rectificare, cu scuzele Biroului Electoral al Circumscripției nr. 13 adresate cititorilor noștri.

EXPOZIȚIE

Vineri, 27 aprilie, ora 12, la Galeriele Clinicii Medicale V are loc vernisajul expoziției de pictură Mircea Vremir.

BULETIN METEO

Centrul de prevederea vremii, prin meteorologul de serviciu, Károly Pávai, transmite: Azi, vremea va fi în general instabilă, cu cerul temporar noros. Vor cădea ploi și averse de ploaie, însoțite de descărcări electrice. Vînt slab la moderat din sectorul Vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 5 și 7 grade, iar cele maxime între 15 și 17 grade. Presiunea atmosferică, ieri la Cluj, a fost de 1012,9 milibari.

IMAGINI comentate

THANK YOU

Deși pironită în fața televizorului, duminică am trăit senzația că mă aflui pe Twickenham, deși atmosfera din incinta celebrului templu al balonului oval era atît de specific britanică! Simțeam însă că suflarea tribunei — care contabilizase în sprijinul sportului nostru — era atît de pro-românească iar jucătorii selecționați Home Unions și Europe XV (mulți dintre ei celebriți ale rugbyului mondial) atît de „aserviți” cauzei pentru care se reuniseră și acum se înfruntau, încît senzația de at home era nu numai prezentă, ci stăruitoare. O trăire de care nu m-am liberat nici atunci cînd m-am despărțit de gazonul Twickenham-ului, ea continuînd să persiste și în repriza a treia a meciului: banchetul, în care, n-am nici un dubiu, s-a toasat pentru triumful Revoluției române și ideea fraternității europene prin sport.

Evident, senzația încercată era reflexul ideii care a edificat întîlnirea de pe

SPORT SPORT SPORT

Twickenham: sprijinul acordat rugbyului românesc, sport ce se bucură de largă considerație în lumea bună a rugbyului continental (și nu numai a lui!). De aici și dimensiunea actuală de generozitate ce nu s-a rezumat la un simplu gest caritabil, ci la organizarea unei întîlniri a virfurilor desfășurată pe cel mai renumit stadion al Europei. Iar ca întîlnirea să nu se constituie într-una de conjunctură, Fortuna a „contabilizat” și ea revărsindu-și harurile (convertite în valențe superioare ale jocului și atmosferei) ce au conferit spectacolului strălucire, el constituindu-se astfel într-un eveniment memorabil atît pentru palmaresul celor ce l-au susținut cît și pentru memoria celor ce l-au urmărit. Printre care ne-am numărat și noi, telespectatorii români, cărora B.B.C. ul ne-a oferit spectacolul în dar.

Nușa DEMIAN

★
P.S. Deși unic prin dimensiunea lui, evnimen-

mul de duminică nu rămîne și singular în seria acestor de audiență manifestată de comunitatea europeană față de rugbyul românesc, în aceeași tonalitate înscrinduse: — turneele și stagiile de pregătire efectuate, în vacanța de primăvară, de mai multe echipe românești de juniori (11, 13, și 15 ani), în Franța și Italia;

— „francul în plus” perceput de Federația franceză de rugby la meciurile desfășurate în toate campionatele Franței în etapa din 7 ianuarie, totalul rezultat urmînd să fie predat Federației române de specialitate la meciul Franța — România programat la Auch în ziua de 24 mai;

— apropiata prezență la București, pentru meciuri cu „România A” și „România B” a Selecționatelor politiei britanice în rîndul cărora figurează șapte titulari englezi, galezi și scoțieni.

Intr-adevăr, Europa rugbystică și-a deschis inima!

CAMPIONATUL JUDEȚEAN DE FOTBAL

În prima serie — ONOARE — a campionatului județean de fotbal s-a consumat marți etapa a 22-a, intermediară, în care echipele frunțase au acumulat majoritatea punctelor puse în joc. „Electrometalul”, lidera autoritară a clasamentului, a cîștigat în deplasare, 1-0, cu „Metalul roșu”, recuperînd prompt punctul pierdut, surprinzător, în etapa precedentă, cu ultima clasată — „Metalurgistul” — pe teren propriu. Și „Derмата” a luat „Tehnofrigului” punctul cedat, tot cu o etapă în urmă... „Metalul roșu”!

Remarcabilă revenirea Minerului Iara, după trei etape de suspendare. După victoria de la Dej, cu... Victoria, ierenii au realizat marți scorul etapei, 5-2, cu Izolatorul Turda,

Va fi interesantă evoluția minerilor și în continuare, chiar dacă șansele lor de a prinde din urmă liderul, sint compromise în mare măsură... Lecția pe care au primit-o îi va ajuta însă, cu siguranță, în perspectivă...

Clasamentul nu a suferit modificări esențiale frunțelele menținîndu-și pozițiile: 1. Electrometal cu 37 puncte; 2. Derмата 32 puncte; 3. C.M.C. 31 puncte și 4. Minerul Iara — 30 puncte.

În a doua serie — PROMOTIE — semnalăm excluderea echipei Olimpia Tritten din campionat, pentru neaprezentarea la două jocuri consecutiv. Jocurile următoare programate cu această echipă se vor omologa cu 3-0, în favoarea adversarilor ei. Prima beneficiară — Ci-

mentul Turda, continuă să conducă în clasamentul seriei.

Iată rezultatele complete ale ultimelor etape: Seria. ONOARE (etapa a 22-a): Tehnofrig — Derмата 2-2; Napochim — Explorări 3-0; C.M.C. — Granitul 3-2; Olimpia Gherla — Victorița Someșeni 3-1; Victorița Dej — Motor ITA 1-0; Minerul Iara Băișoara — Izolatorul Turda 5-2; Metalul roșu — Electrometal 0-1; Metalurgistul — C.F.R. Dej 1-0.

Seria PROMOTIE (etapa a 19-a): Steaua Roșie Iclod — Min. Aghires 1-0; C.F.R. Turda — Autobuzul 2-4; S.U.T.A. — Șoimii C. Turzii 2-0; Constructorul Gherla — Refractara Turda 1-1; Automecanica Gherla — ATL Dej 2-0; Olimpia C.F.R. Cluj — Vlădeasa Huedin 2-1.

Emil LUCA

AGENDA

Universitatea liberă prezintă azi, la ora 17, în sala mică a Casei universitarelor, prelegerea: PARIS (III). Expune, cu diapozitive, conf. univ. dr. Cornelia Berindan, arhitect.

FILME

• ULTIMUL PISTOLAR DIN CROSS CREEK (9: 11; 13; 15; 17; 19) — Republica • MIREASA ERA ÎN NEGRU (8:30; 11; 13; 15; 17; 19; 20) — Victoria • NU E UȘOR CU BARBĂȚII (12; 14; 16; 19) • DESENE ANIMATE (10) • DACA E MARTI, E BELGIA (9; 11; 13; 15; 17; 19) — Dacia • FIUL CAPITANULUI BLOOD (9; 11; 13; 15; 17; 19) • DESENE ANIMATE (10) • ADIO DRAGA MEA (12; 14; 16; 18) — Mărăști • AUTOSTOPUL (9; 11) • PENTRU CITIVA DOLARI ÎN PLUS, seriile I și II (14;

AZI, ÎN SATUL ROMÂNESC

S-ar putea să greșesc apreciind că în sate au loc frământări de mai mare profunzime decât la orase: țăranul român a fost pus în situația de a opta asupra formei de proprietate. O decizie deloc ușoară, dacă avem în vedere diversitatea condițiilor de muncă și viață, de aspectele sociale. Oamenii — fiecare cu un anume punct de vedere, trebuiau să decidă. În unele localități au optat pentru menținerea cooperativelor, în altele pentru desființarea lor. În multe cazuri s-a ales calea de mijloc: cei care au dorit să iasă din C.A.P. au ieșit, au primit pământ (după îndelungi certuri), restul au rămas.

Ce a stat la baza opțiunii? Opțiune de mare greutate, deoarece viza forma de proprietate. E greu de făcut o apreciere generală. Nu că țăranul n-ar fi dorit să redevină proprietarul pământului, să-și rânduiească treburile așa cum bine le știe, să se bucure de recoltă bogată, să se întristeze când cel-de-sus nu-l ajută. Acolo unde el a optat pentru C.A.P. au existat diverse rațiuni, poate diferite de la comună la comună. Dar un factor comun poate fi sesizat. Vom încerca să explicăm printr-un caz care nu este particular, și anume cel din satul Dretea, comuna Mănăstireni. Un sat de oameni harnici, aflat în zona premonetară, spre poalele Vlădeșei.

Paulina Coldea, o femeie sprintenă, de 60 de ani, ne spune că satul a îmbătrânit. Peste 20 de case frumoase sînt goale, iar în foarte multe locuiește câte o femeie (ca în cazul ei), sau un bărbat. Oamenii care au trudit din greu și pe care puterile îi lasă. Pentru noi — ne spune garda — e greu să luăm nu știu cît pământ să lucrăm. C.A.P.-ul ne convine mai bine. Avem și pensie... Maria Lupșe ni se plînge că în sat nu sînt tineri, că nu-i cine să lucreze. „Am rămas în C.A.P. pentru pensie“.

Din rațiuni precum cele la care ne-am referit s-a optat, în continuare, pentru C.A.P.; și pentru că doresc să le fie mai bine decât înainte au hotărît să se desprindă din C.A.P. Mănăstireni. Satele Ardeova și Dretea (fostă ferma) s-au constituit în C.A.P. Cred că vom face treabă mai bună — ne spune Teofil Man. Cei din Ardeova

și Dretea sînt oameni harnici. Ne-am despărțit de satul Mănăstireni pentru că oamenii de acolo ne-au băgat în datorii; se ocupau mai mult de comerț, noi trebuia să ne ducem să le săpăm culturile. Despre conducerea C.A.P., ce să spun...“

Sînt speranțe pentru mai bine. Creșterea animalelor, sector forte cîndva, a pornit pe un drum bun în gospodăriile oamenilor din Dretea. Situația, acum, este departe de a fi ce a fost cîndva. „Aveam, cu ani în urmă, două cirezi (de bivolițe), acum una și slabă — ne spune Maria Lupșe. De la an la an a scăzut numărul de animale. Așa au fost rînduiriile că n-aveam ce face cu vițelul nou-născut. De ținut nu-l puteam ține (nu că nu ne era drag, dar știți dumneavoastră de ce), la C.A.P. nu-l primea nici pe gratis. Și atunci, unii îi puneau punga de nailon pe cap și gata...“

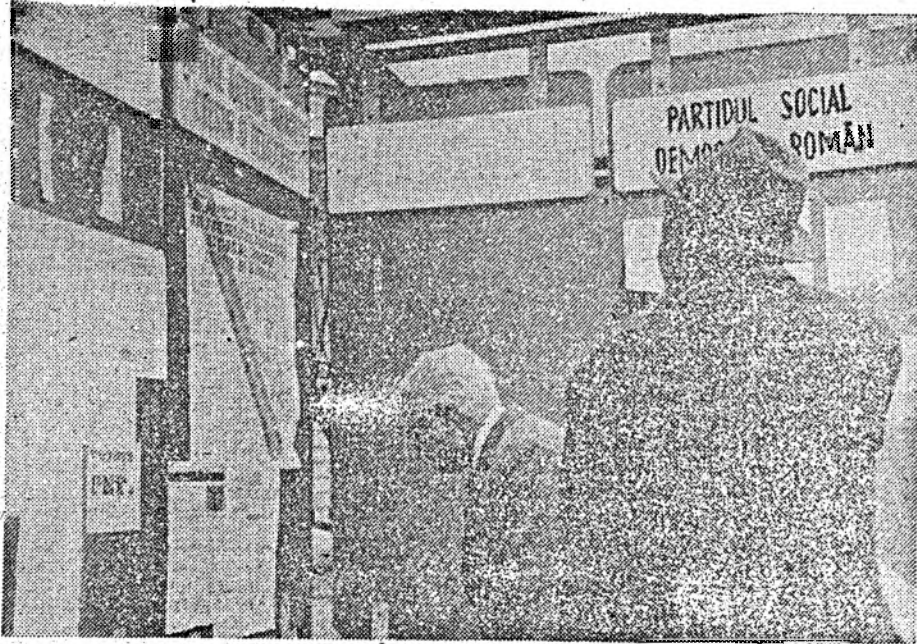
Acum treburile se îndreaptă pe alt făgaș. Medicul veterinar dr. Virgil Lencu, șeful circumscripției de profil din Huedin, și Maria Man din Dretea ne spun că a crescut interesul oamenilor pentru a crește animale, în special bovine. Tîrgul — piața liberă este cel mai concludent barometru. O bivoliță bună se cumpăra în 1989 cu 6—8.000 lei, acum cu 20—25.000 lei. La cai (pentru că e nevoie în zona premonetară de un număr de animale de tracțiune) prețurile sînt incredibile („O iapă bună cu mînz costă cît o „Dacie“ ni se spune).

Țăranii au socotit că acum este avantajos să crești animale. Prețurile de achiziții și contractare sînt bune, se acordă cantități apreciabile de tîrțe, de porumb și alte concentrate. Deci, o bază materială care stimulează creșterea animalelor. Ori, pentru cei din Dretea, ca și pentru țărani din cele mai multe sate din zona noastră, creșterea animalelor le este mai la îndemînă.

Au îmbătrînit, tinerii sînt la oraș; opțiunile țărănilor au în vedere prezentul și viitorul mai apropiat.

Ar fi oare, posibil să greșim în această apreciere, să fi pornit de la premise false sau să nu înțelegem psihologia țărănilor din Apuseni? Este posibil.

Ion GOIA

AL CUI E „PRIMUL SUCCES”?

Pe panoul Grupării democratice de centru din Piața Mihai Viteazul era lipit duminică un afiș pe care scria: „Primul nostru succes! În urma asistențelor Grupării democratice de centru, guvernul României a decretat zilele de 30 aprilie și 1 mai ca sărbători legale nelucrătoare“. Un adevărat succes, dar am fi pre-

ferat să aflăm cum a decurs această luptă a democrației de centru pentru zilele noastre libere. Deoarece, în anunțul respectiv nu se specifica nimic concret, am întreba guvernul României cum s-a ajuns la respectiva hotărîre. Nu de alta, dar pentru a putea aprecia mai bine eforturile Grupării democratice de centru.

SPRIJIN ELECTORAL

UNIUNEA LIBERALĂ „BRĂTIANU“, FILIALA CLUJ-NAPOCA, sprijină candidatura d-lui dr. Emil Onaca în funcția de senator în Circumscripția electorală nr. 13 Cluj.

Direcțiile strategice economice ale Uniunii Liberale „BRĂTIANU“: 1. restructurarea economiei, 2. rentabilizarea, 3. eficiența economică.

Ce se întîmplă cu benzina?

Cozi interminabile la pompele de benzină. De ce? Este mai puțină, se scumpește, se raționalizează — ce se întîmplă? Ne răspunde dl. ing. Mircea Corpadea, directorul Întreprinderii PECO.

— Nu se raționalizează, nu se scumpește. Avem benzină suficientă; în martie am vîndut aproximativ 3,2 milioane l, iar pînă a-

cum 5 milioane. Mulți taximetriști particulari stau de 4—5 ori pe zi la rînd; foarte mulți alții fac stocuri — în ce scop nu știm, dar bănuim: pentru a fi vîndută turiștilor străini. Aceasta este explicația, nu că repartiția este mai mică.

N. R. Ce are de spus Poliția în această problemă de speculă în dauna statului român?!

ÎNTEPRINDEREA DE PRODUSE REFRACTARE „9 MAI” TURDA

angajează următorul personal, prin concurs sau Oficiul forței de muncă: ● 12 electricieni, bărbați, ctg. 3—5 ● 3 instalatori, bărbați, ctg. 3—6 ● 10 lăcătuși, bărbați, ctg. 3—5 ● 15 operatori produse refractare, abrazive sau operatori chimiști, bărbați ● 3 economiști, cu minim 3 ani vechime în funcție. Personalul va beneficia de spor de salariu între 12 și 22 la sută, o masă gratuită și concediu de odihnă de minimum 31 zile lucrătoare. Informații suplimentare la telefon 1-62-51—2—3, interior 125. (502)

LENTILE ȘI DEMONSTRAȚII

Ce tur de forțe trebuie să facem pentru a ne procura lentilele prescrise de oftalmolog este știut. Numai după luni de așteptare și multă alergătură, stimulînd bunăvoința unuia sau altuia, reușim să ne dotăm cu dioptriile ce ne sînt recomandate. Lentilele au devenit o marfă cu multă căutare pe piața bîșniței. La fel ca și valul, acestea sînt o sursă de înavușire. Plătim pentru 2 „sticle“ aduse, din nu știu ce țară, dacă într-adevăr sînt aduse de acolo, de cel puțin de 10 ori prețul cîvenit.

În timp ce procurarea unei banale lentile ne dă atîta bătaie de cap, producătorii acestora n-au ce lucra sau riscă să nu aibă. A trebuit ca ei să iasă în stradă pentru a afla că lentilele lipsesc datorită sfintei birocrății și unor sfinte neglijențe, dezinteres și incompetență a „universilor” inși plătiți pentru ca să putem avea și lentile.

Acastă ieșire în stradă a celor de la I.O.R., frumoasă și civilizată, demonstrație a cărei revendicare a fost doar dorința de a munci și pe care o aplaudăm, va ajuta și pe mulți cercetători, cadre didactice, medici să înțeleagă lipsa unor aparate optice de performanță, atît de necesare, nu se dăruiește cauzelor bănuite de ei, ci are cu totul altă explicație. În atare situație, vă spun cu toată sinceritatea că nu-i văd de loc bine pe cei vinovați. Și nu numai din cauză că port lentile mai slabe cu aproape 2 dioptrii, deoarece pe cele recomandate la ultimul consult nu am avut de unde le procura.

Ion CONSTANTINESCU

Și pentru că tot veni vorba despre zile de sărbătoare, îi amintim domnului Vătă că din calendarul sărbătorilor anuale propus nu de mult de dînsul la Televiziune lipsea ziua de 1 Decembrie. La întrebarea noastră, atunci formulată, domnul Vătă n-a dat nici pînă acum un răspuns. Probabil nu este de acord ca ziua de 1 Decembrie să fie considerată sărbătoare în România.

D-nul dr. Emil Onaca este un promotor al înaltei tehnologii americane în județul Cluj și în țară.

Deviza noastră este: PROGRESUL PATRIEI prin PROPRIA VOINȚĂ A INDIVIDULUI-CETAȚEAN.

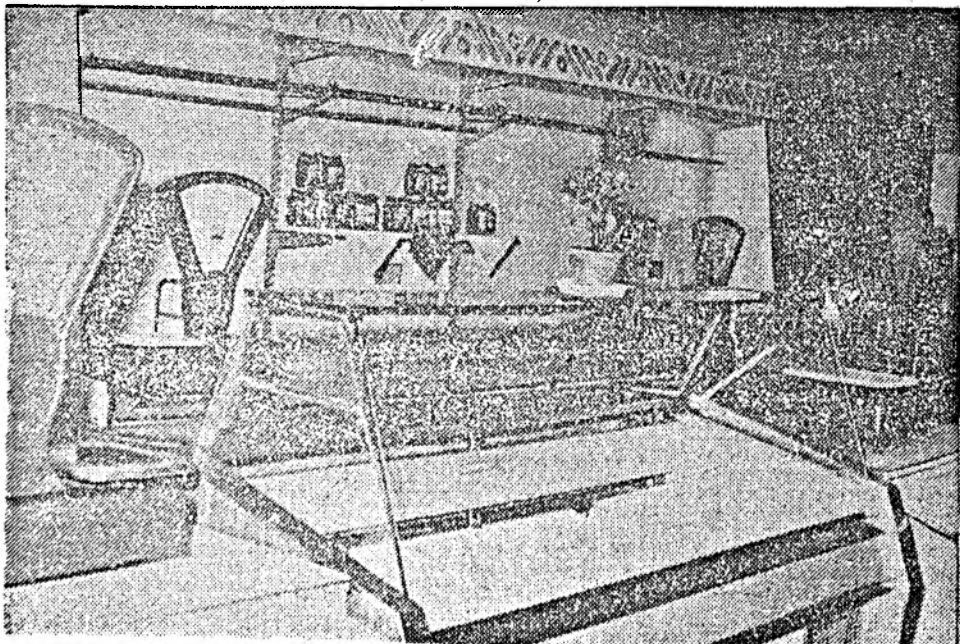
Ing. Gheorghe TAMAȘ, președinte, Uniunea liberală „Brătianu“, Filiala Cluj-Napoca

BINE C-A FOST AȘA

Un interior cu aspect de tavernă. O clientelă dubioasă care își face fel de fel de semne desucheate (inclusiv cu ochiul), un orator care se poticnește citind o „platformă“ al cărei obiectiv îl constituie lupta împotriva altor formații politice, un reporter TV și un interlocutor care vorbește despre salvarea economică a țării prin comerț (mă întreb cum să faci comerț cînd n-ai ce vînde — și din nefericire puține avem de vîndut în condițiile în care se află producția românească), precum și de monopolul proprietății de stat.

Ca o persoană care cochetează cu umorul, cînd am văzut aceste secvențe prezentate de Televiziunea Română Liberă mi-am spus încuiat: „Măi, fir-ar să fie, mi-a luat-o altul înainte. Și ce subiect teribil pentru o schiță umoristică!“ Cînd secvențele cu pricina au fost completate de altele, în care cel care ține microfonul domnului Mazilu, la un anumit mîting, era chiar oratorul care se poticnea, adică președintele formației politice ce se intitulă „Partidul muncii și dreptății sociale“, mi-a „căzut fisa“: Nu era vorba de o emisiune umoristică, ci de un fapt real. Să mai spună cineva că uneori realitatea nu depășește pînă și cea mai extraordinară imaginație. Bine că a fost așa, că altfel n-aș fi dormit toată noaptea de necaz că altor confrăți le umblă mîntea mai bine decît mie.

I. CONSTANTINESCU

Așa arătau rafturile de la raionul de mezeluri a magazinului nr. 2 „Sora“ în ziua de 24 aprilie 1990, la ora 11,30...

...Și așa arăta camera frigorifică cu slănină afumată. Domnilor din comerț, ați schimbat directorul Direcției comerciale, dar năvaurile, ba!

mica PUBLICITATE

Aniversari

Cu ocazia implinirii a 30 ani... La implinirea vârstei de 50 ani...

MATRIMONIALE

Intellectual, originar din R.F.G. ... Incadrat 35, 155. Zăăr obli-

Vinzari-cumparari

Vind spatiu comercial central. Primesc oferte: Casa-... Vind televizor color. Informa-

Cumpar „Decodor” pall-secam si set motor „Dacia 1300”. Vind TV color. Telefon 1-08-63. (9352)

Vind rochie mareas uni-cat, vizibila zilnic intre orele 17-21. Aleea Moldoveanu nr. 6, bloc R. 15, sc. II, ap. 40, car-

Sincere condoleante si intreaga noastra compasiune d-nel Maria Gavrus, din Panticeu, in marea durere

DIN PARTEA SOCIETĂȚII ROMÂNE DE CARITATE Societatea Română de Caritate mulțumește Sindicatului de la Uzina mecanică din Cluj...

CONSILIUL DE CONDUCERE U.J.C.C. CLUJ

achiziționează prin toate magazinele cooperativele de consum din județ: MELICI VII la prețul de 12 lei/kg

Un giud pios pentru cea care a fost vecina noastră MARIA BOB. Familia dr. Cocirlă. (9349)

Mulțumim tuturor rudelor, prietenilor, colegilor și cunoscuților care au fost alături de noi în marea durere